

Nr 619.

Av herr **Bengtsson** i Varberg **m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 215, med förslag till lag angående ändring i lagen den 29 juni 1946 (nr 431) om folkpensionering, m. m.

I proposition nr 215 föreslår Kungl. Maj:t vissa ändringar i 1946 års lag om folkpensionering. Kungl. Maj:t har emellertid icke ansett sig för närvarande kunna förorda någon ändring av skärpningsregeln med anledning av förmögenhetsinnehav utan föreslår att den nuvarande gränsen bibehålles, dvs. 15 000 kronor för gifta pensionsberättigade tillsammans och 10 000 kronor för annan pensionsberättigad. Vid uppskattning av förmögenhetsavkastningen föreslås, att nuvarande regler också skola gälla oförändrade.

Ett bibehållande av de gamla gränserna medför ganska otrevliga följder för vissa pensionärer och då framför allt för dem, som inneha mindre fastigheter och som nu genom ett förhöjt taxeringsvärde åtminstone till synes få sin förmögenhet rätt väsentligt höjd. Om vi ta en gift pensionär, som har en fastighet i vilken han haft hela sitt kapital placerat och vars gamla taxeringsvärde uppgick till 25 000 kronor, varav 10 000 kronor i skuld, fick denne alltså ha denna förmögenhet utan att den påverkade den inkomstprövade pensionsförmånen. Men låt oss nu antaga, att taxeringsvärdet höjes med 60 %, en siffra som inte alls är ovanlig, då blir vederbörandes förmögenhet i fortsättningen inte 15 000 kronor utan 30 000 kronor, och vid bedömandet av hans möjligheter att erhålla inkomstprövad pensionsförmån skall han nu beräknas ha en årsinkomst av förmögenhet på 1 500 kronor, utan att man kan säga att hans ställning ekonomiskt sett har blivit förändrad. För närvarande möter det ytterst stora svårigheter, om han skulle försöka utnyttja det nya taxeringsvärdet i belåningssyfte. Som ytterligare stöd för en höjning av skärpningsgränsen kan anföras penningvärdeförsämringen sedan de nuvarande gränserna fastställdes 1946. Avsikten med den föreslagna förhöjda avdragsfria årsinkomsten var ju delvis att bereda ökat utrymme för egen arbetsinkomst och dessutom inverka stimulerande på arbetsgivarnas vilja att ordna frivillig pensionering för sina anställda. Om icke en justering sker vid beräkningen av förmögenhetsavkastning, kunna pensionärer med egna hem komma i en försämrad ställning, som t. o. m. kan äventyra deras möjligheter att draga någon som helst nytta av den föreslagna reformen.

Med stöd av det anförda föreslå vi,

att riksdagen måtte vidtaga följande ändring av 13 § 2 mom. i förslaget:

Där inkomst helt eller delvis utgöres av naturaförmåner, skall uppskattningen verkställas efter regler, som fastställas av Konungen.

Vid uppskattningen av förmögenhets avkastning skall denna höjas med 10 procent av det belopp, varmed förmögenheten må överstiga för gift pensionsberättigad 11 000 kronor och för annan pensionsberättigad 15 000 kronor.

Stockholm den 23 april 1952.

Ingemund Bengtsson,
Varberg.

Tekla Torbrink.

Tore Bengtsson,
Halmstad.
